

תת"ע 4213/01/14 - מדינת ישראל נגד גבארין סאמי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4213-01-14 מדינת ישראל נ' גבארין סאמי

לפני כבוד השופט דן סעדון	
המאשימה:	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם:	גבארין סאמי

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם וסנגורו לדיון.

1. בחודש נובמבר 014' התקיים בתיק דיון הקראה. בדיון כפר הסנגור בשם הנאשם במיוחס לנאשם. התיק נקבע לשמיעת ראיות לחודש מרץ 015'. סמוך למועד שמיעת הראיות הגיש הסנגור מספר בקשות דחייה והדיון אכן נדחה. בדיון שהתקיים בחודש יוני 015' לא התייצבו הנאשם וסנגורו. התביעה ביקשה לקבוע את התיק לשמיעת ראיות פעם נוספת. הדיון נקבע פעם נוספת לשמיעת ראיות לחודש אוקטובר 015' בהתבסס על עמוד 1

כפירתה הקודמת של ההגנה. ימים ספורים לפני מועד דיון ההוכחות ביקשה ההגנה לבטל את הדיון ולקבוע את התיק לתזכורת תביעה. היא ציינה כי לנאשם תיק בבימ"ש לתעבורה בחדרה וברצונה לצרף את התיק המתנהל בבימ"ש לתעבורה בת"א לתיק המתנהל בחדרה. בגדר הודעה זו לא טרחה ההגנה אף לציין כי היא מבקשת לחזור בה מהכפירה והחלטה בבקשה לא ניתנה עד מועד הדיון. לדיון שהתקיים, בהיעדר החלטה הדוחה אותו, לא התייצבו הנאשם וסנגורו. במועד זה נשפט הנאשם בהיעדרו.

2. ביום 25.10.15 הגיש הנאשם בקשה לביטול פסק דין. התביעה לא הגיבה לבקשה ועל כן ביקש הנאשם כי תינתן החלטה בהיעדר תגובה. בהחלטתי ציינתי כי על ההגנה להודות תחילה בשם הנאשם במיוחס לו בעבירה בתיק זה. **ביום 26.6.16 הודיע סנגורו של הנאשם כי הנאשם מודה במיוחס לו בכתב האישום בתיק זה.** בהתאם, קבעתי כי פסק הדין יבוטל כפוף לכך שההגנה תשלם הוצאות לטובת אוצר המדינה עקב התנהלותה המתוארת לעיל וכי התיק יקבע לתזכורת צירוף. הסנגור שיגר לבימ"ש הודעה בה מסר כי הנאשם ניתק עמו קשר בשל סיבות אישיות של הסנגור. הוא שב והביע רצון לצרף תיק זה לתיק המתנהל בחדרה וביקש לבטל את פסק הדין. הבקשה התקבלה ופסק הדין בוטל. בשלב מאוחר יותר הודיע הסנגור כי התביעה בחדרה לא הסכימה לבקשתו לצירוף תיק זה. הדיון נדחה פעם נוספת לחודש אוקטובר 2017 ולאחר מכן - בעקבות מחלת הסנגור - לחודש דצמבר 2017. ביום 19.12.017 התקיים דיון אליו לא התייצבו הנאשם וב"כ. המאשימה ביקשה לשפוט את הנאשם בהיעדרו וכך היה.

3. שנה חלפה מבלי שהנאשם או סנגורו הביעו שמץ עניין במתרחש בתיק. ביום 16.12.18 הגיש הנאשם בקשה לביטול פסק דין. בבקשה טען כי לא קיבל מסנגורו הודעה על הדיון בחודש דצמבר 2017 בו נשפט בהיעדרו. לבקשה צירף הנאשם "הודעה" מאת סנגורו. בהודעה ציין הסנגור כי בעקבות שריפה שפרצה במשרדו לא זכר את המועד שנקבע לדיון בו נשפט הנאשם בהיעדרו. יתר על כן, הסנגור ציין כי עקב "לחצים נפשיים" שפקדו אותו **"שכח ובתום לב להודיע למבקש על תוצאות פסק הדין"** וכן לא זכר לבקשה להגיש בקשה לביטולו של פסק הדין.

4. התביעה מתנגדת לבקשה.

דיון והכרעה

5. לאחר שעיינתי בתיק ובבקשה ונימוקיה מצאתי לדחותה ולהותיר את פסק הדין על כנו.

6. בית המשפט יבטל פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם וסנגורו אם נוכח כי קיים חשש כי לנאשם נגרם עיוות דין עקב כך שנשפט בהיעדרו או שקיים טעם מוצדק לאי התייצבותו לדיון. **הנאשם הודה באמצעות סנגורו בעבירה שיוחסה לו בהליך זה.** הסנגור הבהיר כי התביעה בבימ"ש לתעבורה בחדרה אינה מסכימה לצירופו של תיק זה לתיק שהתנהל בחדרה. לא לנאשם ולא לסנגורו יש טענה לפיה העונש שהושת על הנאשם חורג ממתחם

העונש שראוי היה להשית בנסיבות. די בכך כדי לקבוע כי אין עילה לבטל את פסק הדין בשל חשש לגרימת עיוות דין לנאשם.

7. כפי שצינתי, בית המשפט יכול לבטל פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם אם מצא טעם מוצדק להיעדרם של הנאשם וסנגורו מן הדיון. במקרה זה לא מצאתי כל טעם מוצדק לכך. במקרה שלפני, אי התייצבות הנאשם וסנגורו לדיון נעוצה, על פי האמור בבקשה, במחדלו של הסנגור. הסנגור, בניגוד להלכה הפסוקה המחייבת אותו לגבות את טענות העובדה שלו בתצהיר מטעמו, בחר לשגר לבית המשפט "הודעה" שאינה מהווה תצהיר ואף אינה נתמכת באישורים מתאימים לתמוך באמור בה כמו אישור כיבוי אש בדבר השריפה שפרצה במשרדו או אישור של גורמים רפואיים אודות המצוקה והלחץ שהיו מנת חלקו ומנעו ממנו לא רק למסור לנאשם על פסק הדין אלא גם לבקש לבטלו. הסנגור לא ציין מתי אירע קצר חשמלי שגרם לשריפה והסתפק בטענה לקונית כי הדבר היה "**בכל הזמנים הרלוונטיים**". הסנגור אינו חולק על כך שעותק פסק הדין הומצא לו כדין. טענתו הלקונית כי "**שכח ובתום לב להודיע למבקש על תוצאות פסק הדין**" נומקה בלחץ ומצוקה בהן היה נתון. טענות אלה הן טענות בעלמא. הן אינן מגובות בתצהיר או כל אסמכתה המבססת את מצבו הנפשי הקשה של הסנגור בעטיו השתכח ממנו דבר קבלת פסק הדין ומסירת הודעה לנאשם.

8. תמוהה גם התנהלות הנאשם. הנאשם ידע על כך שההליך המשפטי בעניינו עודנו תלוי ועומד. שום משבר או לחץ נפשי לא פקד אותו. למרות כל זאת, הנאשם אינו טורח לבצע את המינימום שיש לצפות לו מבעל דין- עמידה בקשר עם סנגורו על מנת שהלה יעדכן אותו בהתפתחויות בהליך. שכירות ייצוג משפטי אינה מפקיעה את חובתו הבסיסית של בעל דין לעקוב אחר ההליך המתנהל בעניינו. הוא אינו רשאי להתעלם מן ההליך כאילו זה לא היה רק משום שהעביר את הטיפול בו לעורך דין.

9. לאור כל האמור לא מצאתי כי קיים נימוק המצדיק ביטולו של פסק הדין. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ט, 01 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.